

EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGA

MÁSODIK SZEKCIÓ

J.T. kontra MAGYARORSZÁG ÜGY

(44608/98 sz. Kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2003. július 22.

VÉGLEGES

2003. 10. 22.

*Ezen határozat az Egyezmény 44. Cikkének 2. bekezdésében foglalt
köörülmények beálltával válik véglegessé. Szerkesztői változtatás alá eshet.*

A J. T. kontra Magyarország ügyben

Az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Kamaraként tartott ülésén, melynek tagjai voltak:

J.-P. COSTA, *Elnök*
A.B. BAKA,
GAUKUR JÖRUNSSON,
L. LOUCAIDES,
C. BÎRSAN,
M. UGREKHELIDZE,
A. MULARONI, *bírák*
és S. DOLLÉ, *Hivatalvezető*

2002. március 12-én és 2003. július 1-én tartott zárt ülésén lefolytatott tanácskozását követően az utóbb említett időpontban elfogadott alábbi ítéletet hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy Magyarország ellen benyújtott kérelem (44608/98 sz.), amelyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény („az Egyezmény”) korábbi 25. Cikke alapján egy magyar állampolgár, J.T. („a kérelmező”) 1998. június 23-án terjesztett az Emberi Jogok Európai Bizottsága elé.

2. A Magyar Kormányt („a Kormány”) képviselője, dr. Höltzl Lipót, az Igazságügyi Minisztérium Helyettes Államtitkára képviselte.

3. A kérelmező különösen azt panaszolta, hogy a Buda Környéki Bíróság előtt 1993. április 16-án indított eljárás ésszerűtlenül hosszú ideig tartott.

4. A kérelem 1998. november 1-én, az Egyezmény Tizenegyedik kiegészítő jegyzőkönyvének hatályba lépésével került át a Bírósághoz (Tizenegyedik kiegészítő jegyzőkönyv 5. Cikk, 2. bekezdés).

5. A kérelmet a Bíróság Második Szekciójára osztották (Bírósági szabályzat, 52. szabály 1. bek.). A Bírósági szabályzat 26. szabálya 1. bekezdésének megfelelően e Szekción belül megalakult az ügyet elbíráló Kamara (Egyezmény 27. Cikk, 1. bekezdés).

6. 2001 november 1-én a Bíróság megváltoztatta Szekcióinak összetételét (25. szabály 1. bek.). Az ügyet az új összetételű Második Szekcióra osztották (52. szabály 1. bek.).

7. 2002. március 12-i határozatával a Bíróság részben elfogadhatóvá nyilvánította a kérelmet.

8. 2002. május 31-én és október 11-én kelt leveleire a Hivatal nem kapott választ a kérelmezőtől. Újabb, 2002. november 29-én kelt és ajánlott

küldeményként feladott levelét a kérelmező lakcímén 2002. december 6-án aláírás ellenében átvették. A Hivatal azonban erre a levélre sem kapott választ.

9. A Bíróság később értesítést kapott arról, hogy a kérelmező 2002. december 16-án elhunyt. Helyébe nem lépett jogutód.

A TÉNYEK

I. AZ ÜGY KÖRÜLMÉNYEI

10. A kérelmező 1950-ben született és Gyömrőn, Magyarországon élt.

11. 1986-ban foglalkozása körében végzett munkájával összefüggésben balesetet szenvedett. 1990 júliusáig részleges munkaképtelensége miatt baleseti járadékban részesült. Mivel az ezt követően elvégzett orvosi vizsgálatok munkaképességének javulását állapították meg, 1990 augusztusától nem folyósították számára a járadékot.

12. 1993. április 16-án a kérelmező perben támadta meg a társadalombiztosítási hatóságok járadékfizetés folyósításának megszüntetéséről szóló határozatait.

13. 1993. április 30-án, június 7-én és szeptember 3-án a Buda Környéki Kerületi Bíróság tárgyalást tartott. 1993. december 21-én a bíróság egyesítette a kérelmező által a társadalombiztosítási hatóságok ellen benyújtott kereseti kérelmeit. 1994. január 12. és 1996. március 1. között több tárgyalásra és szakértői vizsgálatra került sor.

14. 1997. június 24-én a Kerületi Bíróság traumatológus szakértőt rendelt ki. 1997. szeptember 15-én és október 9-én a kérelmező további orvosi vizsgálatokon esett át. A kiegészített szakvélemény előterjesztésére 1998. február 10-én került sor. 1998. február 12-én a Kerületi Bíróság felkérte az Egészségügyi Tudományos Tanács Igazságügyi Bizottságát az ügyben előterjesztett eltérő orvosi szakvélemények felülvizsgálatára. A Bizottság 1998. szeptember 2-án terjesztette elő szakvéleményét.

15. 1998. november 12-én a Kerületi Bíróság elutasította a kérelmező keresetét.

16. 1999. március 8-án a Pest Megyei Bíróság elutasította a kérelmező fellebbezését.

17. 2000. december 12-én a Legfelsőbb Bíróság elutasította a kérelmező felülvizsgálati kérelmét. A határozatot kézbesítés céljából 2001. március 13-án küldték meg az elsőfokú bíróságnak.

18. 2002. december 16-án a kérelmező elhunyt. A Kormány 2003. május 14-én értesítette a Hivatalt erről a tényről. A kérelmező egyetlen jogutóda – amennyiben van ilyen – sem lépett kapcsolatba a Bírósággal.

A JOG

19. A Bíróság tudomásul veszi a kérelmező 2002. december 16-i halálát, azonban úgy véli, hogy a haláleset önmagában nem jelenti a panasz rendezését. A Bíróság emlékeztet arra, hogy az elhunyt kérelmező közeli hozzátartozói elvileg jogosultak arra, hogy a kérelmező helyébe lépjenek (*X v. France* ítélet, 1992. március 31, Series A no. 234-C, 89. o., 26. §).

20. A kérelmező a rokkantsági ellátásával kapcsolatos eljárás hosszát panaszolta. Ilyen módon a per tárgya szorosan kapcsolódott az elhunyt kérelmező személyéhez. Jogutód azonban nem lépett a kérelmező helyébe.

21. Ilyen körülmények között a Bíróság megállapítja, hogy a kérelem további vizsgálata az Egyezmény 37. Cikkének 1.(c) bekezdése szerinti értelemben nem indokolt. Továbbá, a Bíróság nem lát olyan – a 37. Cikk 1. bekezdésének végén említett – általános okot sem, amely a kérelem vizsgálatának folytatását ezen rendelkezés alapján szükségessé tenné.

22. Ezért a kérelmet törölni kell az ügylajstromból.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

Úgy *határoz*, hogy az ügyet törli az ügylajstromból,

Készült angol nyelven, az írásos értesítés 2003. július 22-én került megküldésre, a Bíróság Eljárási szabályzata 77. szabálya 2. és 3. bekezdésének megfelelően.

J.-P. COSTA, Elnök

S. DOLLÉ, Hivatalvezető